

SEV, MELEK...

Tuğba AKMAN

SEV,

MELEK

Uzun zamandır yaşamadığım sevinçleri yaşattın bana,

Sağol, melek!

İçimdeki çocuk canlandı, nefes almaya başladı birden.

Tutamadı kendini,

Sen ağır çantayı taşıyarak ilerlerken.

Şimdi bana bıraktığın izlerle,

Hasretine alışmaya çalışıyorum.

Ve senden tek isteğim şudur melek:

Gül, melek!

Güldür!

Hüznü sil yeryüzünden.

Kötülük yapmak, alışkanlığımız oldu,

Kötülük nedir unuttur, melek!

Sev, melek!

Sevdir!

Sevgi en çok senin kalbindedir.

Karşılık beklemeden sevmeyi,

Sımsıkı sarılmayı öğret ,

Tıpkı bana sarıldığın gibi.

Umut et, melek!

Umut, en çok sana yakıştır,

En çok senin kalbinde filizlenir, çiçek olur.

Hayali kalmayanlara,

Hayal ek, melek!

Hatırlat, melek!

Var olduğunu hatırlat!

Ruhunun, kalbinin, ümidinin olduğunu hatırlat!

Hoyrat dünyada kaybettirme kendini,

Sildirme hayallerini başka ellere.

Sıyrıl o insan kalabalığından

Hayal et, kendi dünyanı çiz melek!

Kaderini yen, melek!
Tabuların esiri olmamak için, kaderini yen!
Alışılmışlığın kölesi olmanı istemem;
İşte bu yüzden;
Senin için emredilen hayattan kaç.
Haykır, duyur sesini melek!

Şimdilik git, melek!
Gitmezsen gelemezsin buralara,
Hayal edemezsin güzel günleri.
Bana açtığın o güzel yüreğinle
Bekliyorum seni burada,
Haydi çabuk,
Koş, gel, melek!

Tuğba AKMAN
ODTÜ Matematik